

שליח „העולם הזה“ למזרח הרחוק מתאר היי הפיל

מאת רפי נלסון -

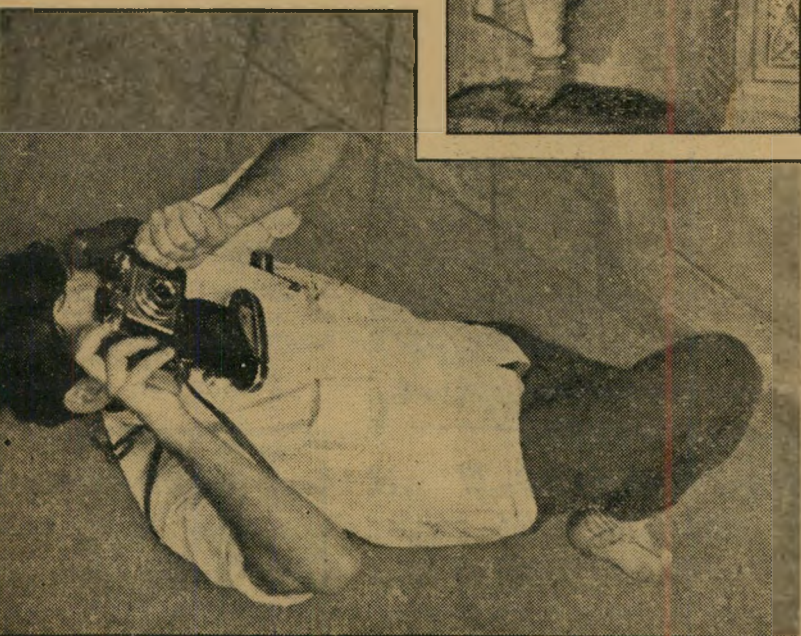
תחנתה הראשונה של ה-
אניה הדנית „בריגיטה
טופט“, שיצאה מאילת
למזרח הרחוק, היתה ב-
קולומבו, עיר הבירה של
האי ציילון, אשר בו חיים
קרוב לשבעה מיליון תו-
שבים בעמורים אלה מ-
תאר שליח „העולם הזה“,
שהפליג עם האניה, את
ביקורו באי בצילום מש-
מאל, נראה רפי נלסון
בחברת ראש ממשלת
ציילון (בגלימה לבנה),
שקיבל אותו לראיון ב-
משרדו, בבית הנבחרים.

ברי מור הזמין אותנו לארוחת ערב ב-
ביתו. היתה זו ארוחה בסגנון קולוניאלי
מסורתי. המון משרתים ציילונים, לבושים
בסוויט לבנים, התרוצצו מסביבנו יחפים,
מבלי שאצליח להבין מה יש להם לעשות.
אבל מילא, אם מור מוכן לשלם להם משי-
כורת, מה איכפת לי?
היו שם גם שני עתונאים מקומיים. הם
סיפרו שאחת הבעיות הרציניות ביותר ב-
ציילון היא בעיית הרציחות. מסתבר ש-
ציילון רוצחים באותה קלות שאצלנו אוכלים
פלאפל. לפעמים אפילו בלי כוונה, סתם ככה.
התחלתי להרגיש לא כל כך טוב. רוב מקרי
הרצח, לדברי שני חברי למקצוע, שהראו
בקואות מפליאה בנושא, הם על רקע רו-
מאנטי, בין ציילוני לציילוני. נרגעתי. הודיתי
לאל שאינני ציילוני ושלא הספקתי ליצור
לעצמי רקע רומאנטי בציילון.
אוסקאר, אחד העתונאים, הראה לי עתון
ציילוני. הכותרת הראשית היתה: „עדר פי-
לים התנפל על שני גיפיים“. מסתבר שזה
היה מעשה די רגיל בציילון. עדר של 15
פילים הותקף בקדחת אמוק, פתח בריצה
מבוהלת, פגש בדרך שני גיפיים. העדר המ-
שיך בריצתו ומי שנשאר בחיים מנוסעי
הגיפיים רק להזעיק עזרה. מצבם של הפצור-
עים, כך מוסר כתבנו, הוטב. אין סכנה
לחיי הפילים.

הדבר הראשון שחיפשתי בקולומבו
היה מלצר. כי למרות שהפלטת על
הבריגיטה טופט כמלצר, ידע הקפטיין ש-
ברגע שתגיע האניה לנמל ארד לחוף, להיות
שוב עיתונאי. על כן, בהגיענו לבירת ציילון,
חיפשתי מחליף.

מצאתי אותו בקלות. רק הטלנו עוגן וה-
אניה הוצפה המונים, שהציעו את שירותיהם.
ואיזה שירות לא הציעו? היו מוכרי פירות
ורוכלי מזכרות. אפילו חייטים ניידים, ש-
נשא חבילות בד ביד אחת ובשניה כלי
מדידה ותפירה, לא נעדרו. הם הציעו לתפור
לנו חליפה אלגנטית, מצמר אנגלי, ב-25
לירות ישראליות. ובארץ ברוכת כשרונות
כאלה, מה הבעיה למצוא מלצר?

יחד עם כל החבורה העליונה עלו על
האניה גם עתונאים וצלם. חשבנו שהצלם בא
סתם בשביל הרושם, אבל למחרת פגשתי
את פרצופי מביט אלי מעל דפיהם של כמה
עתונים מקומיים. צילום דווקא לא רצו.
חלקו של היום הראשון ביליתי בהכנת
מחליפי הציילוני, עד שהיה מוכן לעבור את
הבחינות המקצועיות הדרושות, לשביעות
רצונו של הטבח הראשי. אחר כך ירדתי
לחוף. עוד מלביים התקשרו הקפטיין עם סוכן
האניה, ברי מור, והוא הזמין עבורי חדר
במלון המפואר ביותר בעיר ואירגן לי
שורה ארוכה של פגישות וסיוורים, כדי
שאיכל לנצל במלואו את זמן שהותנו
בציילון.

האלה והצלם. רפי נלסון, שחלץ את נעליו כנהוג, שוכב על גבו, מצלם פסל של אלה
בוהיסטית בפאגודה קילניה, ליד קולומבו. שני שלישים של תושבי האי הם בודהיסטים.

במדינה

(המשך עממוד 4)

שנולד בנירנברג, עיר כינוסיה-המפלגה הנא-
צייט, זכה לתואר דוקטור (למשפטים) ב-
מיכללת היידלברג היפה, עבד כאסיסטנט
במיכללת מינכן. הוא היה איש-מנגנון מ-
צוין.

ברור שאיש כזה לא יכול היה להישאר
זמן רב במשרה נמוכה. עם קום המדינה
עוד היה יוספטל פקיד במחלקת העליה
של הסוכנות, הופיע לעתים קרובות בביתו
של מנהל המחלקה — יצחק רפאל — כדי
למסור לו דו"חים על הנעשה במשרד.
עלייתו מאז היתה מהירה ומסחררת.

ראשי מפא"י מהשורה הראשונה היו
דרושים בממשלה. אנשי השורה השניה עלו
ומילאו את מקומם של הנפטרים. יוספטל,
איש השורה השלישית, נבחר לחבר הנהלת
הסוכנות, הפך לגזבר שלה.

תפקידו של איש הגוף. היה זה רק
הודות לאופיו הצנוע שיוספטל — שהפך
לגיוור יוספטל — לא עלה במהירות
מסחררת עוד הרבה יותר. כי אחרי מותו
של אליעזר קפלן הונוק אל ביגלי, שהציע
לו את תיק האוצר, הגרמני הגבוה סירב.
לדעתו, לא היה עדיין מוכן לתפקיד הרם.

אולם גם בלי זה דרך כוכבו בשמי זה
מדינה. הוא השתתף במשלחת שניהלה את
המשאומתן בענין השילומים מגרמניה, הפי-
ליא את חבריו בכושרו הכלכלי והדינ-
לומטי, חתם בראשי תיבות על זה הסכם
בצד חתימתו של פליכס שנער. פעם אחת
נשלח ללונדון, סידר שם את הלוואות
ישראל. כשהופיע תצלומו על שער השבועון
גיואיש אובסטרבר, כשהוא חבוש מגבעת
חגיגית שחורה ולבוש במעיל השחור ה-
ארוך של איש-כספים בריטי, חייכו חברי-
המפלגה בטובלב. כמעט ולא היו לו
אויבים.

כל אותו זמן הוסיף יוספטל לחיות בצנע
של גזיר סתגפן. בצריפו של זלמן שז"ר,
ברחוב ויתקין 17 בתל-אביב, הושכרה לו
מיטה שהיתה צרה וקצרה לגבר הגבוה
והרחב. אחרי כל השליחויות הדיפלומטיות,
הוסיף להתהלך בחולצה פתוחה ובחליפה
מרופסת, בלי כובע ובלי עניבה.

גם נאמנותו המפלגתית עמדה מעל לכל
ספק. האיש ההגון ממשק גלעד נתן חיפוי
מלא לכל מעשי-השחיתות שריחם הרעיל
את האוויר במסודות הסוכנות היהודית.
כשהתפוצצה פרשת דוד ביהרל נסתבר כי
יוספטל נתן את מלוא עזרתו למלאכת
הטישטוש, לא עשה מאומה לביעור הנגע
(העולם הזה 1953).

כתב אז עזריאל קרליבך, במאמר מוחץ:
„אם המקרה הנוכחי לא יביא את סוף
הקאריירה של מר גיוור יוספטל, הרי הוא
יסמל את סוף הקאריירה של הסוכנות
היהודית כמוסד השייך לציבור!“

ירדן בעד כורחה. הקאריירה של האיש
ההגון המחפה על השחיתות היתה רחוקה
מסיום.

כי בינתיים רבו במפא"י התלונות על
מנגנון המפלגה, שהסתאב והתנחף. היה
דרוש אדם חדש, בלתי-שנוא על איש,
שיטהר את המנגנון, יחזיר את הדמוקרטיה
לחיי המפלגה ויכניס בה רוח חדשה. כמעט
פה אחד נבחר יוספטל.

במשך השנה שעברה מאז היה נדמה כי
הכל בא על תיקונו. יוספטל התפטר מ-
הכנסת. כמוהו התפטרה אשתו, סנטה, עסי-
קנית צנועה ואהודה. שום ידיעות שליליות
על הנעשה במפלגה לא הגיעו לעתונות.

אך השבוע התפוצץ הכל. מכל פינות
המפלגה עלתה הצעקה כי הגבר הצנוע
הפך לרודן השולט שלטון-יחיד במפלגה,
הרס סופית את שרידי הדמוקרטיה בה.
קודמו בתפקיד, רפאל בוש, הרים את גס
המרד במאמר באחד משבועוני המפלגה.
נציגי שאר חוגי העסקים חזרו עליו.

יוספטל עצמו לא הכחיש את העובדות,
טען שהוא רודן בעל-כורחה. „כל החלטה
במפלגה צריכה לעבור 13 מוסדות“, התלונן.
מסקנתו: מוטב לא להעבירה אף במוסד אחד.
יריביו, שהתרבו בינתיים עד מאד, התלחשו
כי קבוצת-הצעירים של ביגלי מבקשת לספח
לעצמה את יוספטל בן ה-44.

יוספטל עצמו נראה כאילו טרם החליט
סופית לאן פניו מועדות. כשהוצע לו תפי-
קיד שגריר ישראל בארצות-הברית (אך
לא באר"ם), רמו שיתכן ויסכים. אם אמנם
יעשה זאת, יתכן כי הידי-השחורה תצטרך
לחפש לעצמה אצבע חדשה להשתלטות
על המפלגה. אך לא מן הנמנע כי הצעיר
מנירנברג יחליט בעצמו להיות לאצבע זו.

Flame-Glo
השפתון בעל
מעלות משולשות:
1. רך כקמ'פה
2. זך כסל
3. מלבב כלהבה

תנלי בעצמך ש. פלס-נולי
הוא מרהיב עין ומסעיר לב!

פגיון פילטר מספר 1

ליופי שערותיך
ולבריאות שערך
השתמשי במברשת
ב ר ל ט
BARLETTE

נעת
סבון תמרוקים
"תמר"
עם שני בשמים נהדרים!

